شاعیری ئەرمەنی ئاودیك
ئاساکیان بە گۆچانی دەستم … و: نەژاد عزیز سورمێ

بە گۆچانی دەستی لەرزۆکم
خەمبار ، پشت کۆم ، داماو
دوای ساڵانێکی دوور و درێژ
وەڵامێکی نیوەچڵ دەگەڕێمەوە ،
نهالی ئازیزمان دەبینم ..

حەفت چیای سەرکەشم بڕین
لە حەفت دەریای قووڵدا پەڕیمەوە ..
هەموو شتێکم لەدەست دا
سواڵکەرێکی غەریب ، لەم وڵاتەوە بۆ ئەو وڵات
بەڵام ئەوەتا ئاکام
بە پێیان دەگەمەوە وڵاتەکەم
بە دڵێکی تژی خەم ،
لە گوندی نزیك دەبمەوە :
گەیشتمە برادەرێك لە برادەرانی مناڵیم
لە کێڵگەڵا ،
لەو دیو پەرژینی گوندییەوە بانگم کرد :

- (هێ برادەری دێرین ، خوا قەوەتت بدا …
نامناسییەوە ؟ زۆر گۆڕاوم ها ؟)
برادەرەکەم تێمەوە ڕاماو هیچی نەگوت ..
ئەوسا چووم بە گۆچانەکەم شەقام بپێوم ،
ئا ئەوەتا کۆنە پەرژینی دارینەی خۆشەویستەکەم
ئەوەتا ئەویش لەبەر دەروازەکەیدا
بە گوڵی بۆنداری دەستییەوە ..
- (سڵاو خوشکۆڵە !
خوا حەزی کرد جارێکی دی پێك بگەینەوە ..)
سەری دانەواند و
دەربەدەر و غەریبی بەجێهێشت …

بە پشتی کۆماوەوە ژۆرداگەڕام ،

کۆخەکەمانم بە کۆنەپەرژینی دارینەوە
لێ دەرکەوت ..
لە وێدا
پیرەدایکم وەستاوە

- (ئەی خانەخوێ ، ئەمشەو میوانێکتان هەیە!)

دایکم هەڵدەلەرزی ، بە دەستیش پەکوپەکوی بوو:

- ئەوە تۆی لێرە ؟!

بە ماچ و فرمێسك لە ئامێزی گرتم :
(ئای کوڕی خۆشەویستم ، کوڕە داماوەکەم ..!)